

Campionats del Vallès a Terrassa

En aquests passats campionats, els 16 ens, han constituït el triomf més ampli de l'equip local, puix que tant en la categoria masculina com femenina quasi s'ha doblat la puntuació als equips classificats en segon lloc.

Durant la disputa de la 1.ª jornada es va batre l'únic record local (també dels campionats) amb el salt de perxa, aconseguint els 4'15 m. per l'atleta Jordi Cladellas, que el va recuperar als dos dies d'naver-ii batut en Salvador Primo que saltà 4'13 m. el dia 12 celebrant-se el 18è Trofeu Elisabet a les pistes locals.

L'altre atleta distingit va ésser en Josep Riquer en aconseguir unes marques excel·lents amb pes (12'52) i disc (40'22 m.) demostrant les seves possibilitats de figurar cap-davanter als rècords locals. En poc més d'un any ha millorat 1'5 m. en pes i 14'— m. en disc.

Hem parlat de distingits sense voler desmerèixer als altres components, puix que de les 20 proves disputades, els locals en varen guanyar 14, i si el temps hagués acompanyat, algun altre també tindria millor marca.

Amb perxa, prova que els granollerins l'han guanyada sempre, s'aconseguien les tres medalles, la de bronze, per el veterà Vià i s'aconseguí el doble amb pes-triple-salt i 110 valles i primer i tercer amb açada-jabalina, i 400 valles.

L'Atletisme local, ara que torna a estar a mans granollerines, ha agafat el bon camí i al primer any ja ha recollit els fruits. En totes les categories s'aconsegueixen rècords i esperem que aquests no deixin d'aconseguir-se les properes temporades.

L'equip femení, en aquest campionat que no havia guanyat mai, enguany també l'han aconseguit amb molta diferència de punts i amb autoritat en algunes proves com la llargària i els 100 mts. amb els tres primers llocs, i amb 9 títols de campions de les 14 especialitats diferents. Tot i el mal temps ja comentat, algunes atletes obtenien bones marques a prop de les màximes personals. A més dels èxits de la llargària i 100 m. s'aconseguia el doble amb 200 m. i 400 m. jabalina i 400 valles, un gran final per una bona temporada que demostra clarament la recuperació.

C-11

GLOSES

Unes sabates estretes

Diuen que un dels encisos de les comèdies de Plaute deriva de la riquesa de mots plebeus que usava a tort i a dret, mentre fossin l'essència pura i viva de l'expressió verbal dels seus personatges. El geni d'aquest escriptor llatí rau en la ingènita fogositat amb què ells s'expliquen, i fins de vegades les paraules que diuen sobten per allò que tenen d'ex-abrupte.

Ell s'abandona a la seva verbositat; i sense fer cas d'incongruències, explota a fons tota la bellesa que pot extreure d'una escena còmica, mentre sigui vivent el llenguatge, encara que desbordi la seva llibertat d'expressió amb mots naturals i populars de baixa mena.

Recordem que, anys enrera, una seriosa i delicada dama va reptar la seva filla, davant nostre, tan sols per haver dit que un cert vestit «era de color de gos com fuig». Li semblava una vulgaritat imperdonable, tot i que ja érem lluny del temps del mirinyac i tampoc no ens posàvem «als peus de vostè» quan ens presentaven una senyoreta.

Ve a tomb aquest llarg exordi —de què us demanem perdó— perquè l'altre dia vam anar-nos a comprar unes sabates, i la dependenta de l'establiment —rossa i tendra com una damisella— va dir-nos, en respondre a una nostra observació: «Té tota la raó, senyor, perquè les sabates estretes són molt empenyadores».

Fet i fet va expressar-se, només, dintre la naturalitat amb què el jovent l'avui ha trencat el fermall de tants i tants convencionalismes i comportaments que abans ens eren d'allò més sagrats. Era tot un altre món, aquell. I limitem-nos, ara com ara, a constatar el canvi.

XIXU

Handbol

Michelin no pogué amb el Granollers

El Granollers segueix en la seva bona línia d'actuacions, va treure dos punts de Michelin, un desplaçament molt difícil a priori. El partit de dues parts completament diferents, la primera amb avantatge dels vallisoletans i la segona de l'equip vallesà.

Molt bona la labor defensiva de tot el conjunt destacant Puig i el porter Farreras, que es va permetre el luxe de marcar un gol que fou el que pràcticament decidí el partit.

Cal mencionar la labor dels àrbitres que es mostraren justos i eficaços en tot moment.

La sorpresa de la jornada la donà Quini al alinear el jove jugador Junqueras de l'equip provincial, destacant dintre del conjunt amb seguretat defensiva i anul·lant a l'extrem de l'equip contrari i a més s'apuntà un bonic gol.

FITXA TÈCNICA:

Michelin: Peñalva, Martín (4, 1 p.); Nemesio (4, 2 p.); Molina (6); Téllez (1); Ruiz (2, 1 p.); Cuaresma, Ugarte, Juanín y Prat.

B. M. Granollers: Cid (Farreras (1) porter suplent); Ventura (1); Ariño (4); Alcántara, Rubiella (2); Raga, Puig (6); Junqueras (1); Picón (6, 4 p.); Moral, Cristófol (3).

Àrbitres: Sres. Randua i Vives Tarragona.

Cal destacar la campanya que porta l'equip de categoria provincial del B. M. Granollers que després de sis jornades del campionat va situat líder imbatut, màxim goleador, mínim golejat, essent un aspirant al títol, amb un equip d'una mitja d'edat de 19'8 anys, havent ingressat en ell, nou jugadors procedents del juvenil.

La labor del senyor Raga comença sortir-ne els efectes, ja que tres dels seus jugadors estan a la divisió d'honor i els que queden tots tenen possibilitats d'arribar, essent el futur del Handbol de Granollers.

Miquel Maymó

Ebro el líder

Para ser líder, para poder ocupar el primer lugar (y mantenerse en él) se requieren cualidades superiores. Es el caso de EBRO. El camión líder: por su mayor rentabilidad, por su bajo coste de explotación, por su fabulosa red de

concesionarios en toda España, por su economía de entretenimiento, por su mayor duración, por su seguridad... EBRO, el líder. El de la cabina abatible. Téngalo en cuenta en el momento de la compra. Al decidir el camión, su camión.

aVance con EBRO
el de la cabina abatible

CONCESIONARIO
OFICIAL

Fabricado por **Motor Ibérica, S.A.**

Auto Granollers / S.C.